

“मीठे बच्चे – बाबा र वरसालाई याद गर्यौ भने रमणिक बनछौ । बाबा रमणिक हुनहुन्छ तयसैले उहाँका बच्चाहरू पनि रमणिक हुनुपर्छ ।”

परश्च:- देवताहरूको चित्रले सबैलाई किन आकर्षित गरछ? उनीहरूमा कुनचाहिँ विशेष गुण हुन्छ?

उत्तर:- देवताहरू धेरै रमणिक र पवित्र हुन्छन् । रमणिकताको कारण उनीहरूको चित्रले पनि आकर्षित गरछ । देवताहरूमा पवित्रताको विशेष गुण हुन्छ, जुन गुणको कारणले नै अपवित्र मनुष्य झुकछन् । रमणिक उनीहरू नै बनछन्, जसमा सबै गुण हुन्छन्, जो सदा खुसी रहन्छन् ।

ओम् शान्ति । आत्मा र परमात्माको मेल कति अनौठो छ । यसता बेहदको बाबाको तिम्रो बच्चाहरू हो तयसैले बच्चाहरू पनि कति रमणिक हुनुपर्छ । देवताहरू पनि रमणिक हुन्छन् । तर राजधानी हुन्छ धेरै ठूलो । सबै एकरस रमणिक हुन सक्दैनन् । फेरि पनि कोही-कोही बच्चाहरू अवश्य रमणिक छन् । रमणिक को हुन्छन्? जो सदैव खुसी रहन्छन्, जसमा दैवीगुण छन् । यी राधे-कृष्ण आदि रमणिक हुन्छन् । उनीहरूमा धेरै आकर्षण हुन्छ । कुनचाहिँ आकर्षण हुन्छ? पवित्रताको किनकि यिनको आत्मा पनि पवित्र हुन्छ भने शरीर पनि पवित्र हुन्छ । तयसैले पवित्र आत्माले अपवित्र आत्मालाई आकर्षण गरछ । उनीहरूको चरण परछन् । उनीहरूमा कति तागत छ । सन्यासीहरू पनि देवताहरूको अगाडि अवश्य झुकछन् । हुन त कोही-कोही धेरै घमण्डी हुन्छन्, फेरि पनि देवताहरूको अगाडि अथवा शिवको अगाडि अवश्य झुकछन् । देवीहरूको चित्रको अगाडि पनि झुकछन् किनकि बाबा पनि रमणिक हुनहुन्छ भने बाबाले बनाएका देवी देवताहरू पनि रमणिक हुन्छन् । उनीहरूमा आकर्षण हुन्छ पवित्रताको । उनीहरूको तयो आकर्षण अहिले सम्म पनि चलिरहेको छ । तयसैले जति यिनीहरूमा आकर्षण छ, तयति तिम्रोहरूमा पनि हुनुपर्छ, जसले समझन्छन्- हामी यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनछौ । तिम्रो यस समयको आकर्षण फेरि अविनाशी हुन्छ । सबैको हुँदैन । नम्रवार त छन् नि । भविष्यमा जो उच्च पद पाउने वाला छन्, उनीहरूमा यहाँ नै आकर्षण हुन्छ किनकि आत्मा पवित्र बनछ । तिम्रोहरूमा बढी आकर्षण उनीहरूमा छ, जो खास यादको यात्रामा रहन्छन् । यात्रामा पवित्रता अवश्य रहन्छ । पवित्रतामा नै आकर्षण छ । पवित्रताको आकर्षणले फेरि पढाइमा पनि आकर्षण ल्याउँछ । यो तिम्रोलाई अहिले थाहा भएको छ । तिम्रो लक्ष्मी-नारायणको बारेमा जाने का छौ । उनीहरूले पनि कति बाबाको याद गरे थिए । यो जुन उनीहरूले यति ठूलो राजाई पाएका छन्, तयो अवश्य राजयोगबाट नै पाएका हुन् । यस समयमा तिम्रोले यो पद पाउन आएका छौ । बाबाले बसेर तिम्रोलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ । यो त पक्का निश्चय गरेर यहाँ आएका छौ नि । बाबा पनि उही हुनहुन्छ, पढाउने वाला पनि उहाँ नै हुनहुन्छ । साथमा पनि उहाँले नै लै जानहुन्छ । तयसैले यी गुणहरू सदैव रहनुपर्छ । सदैव हरषित मुख रहने गर । सदैव हरषितमुख तब रहन सक्छौ, जब बाबाको यादमा रहन्छौ । अनि वरसाको पनि याद रहन्छ र यसबाट धेरै रमणिक पनि रहन्छौ । तिम्रो बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी यहाँ रमणिक बनेर फेरि भविष्यमा रमणिक बनछौ । यहाँको पढाइले नै अमरपुरीमा लै जानछ । उहाँ सच्चा बाबाले तिम्रोलाई सच्चा कमाई गराइरहनु भएको छ । यो सच्चा कमाई नै २१ जनमको लागि साथमा जानछ । फेरि भक्ति मार्गमा जुन कमाई गरछौ तयो त हो नै अलपकाल सुखको लागि । तयसले सदैव साथ दिदैन । तयसैले यस पढाइमा बच्चाहरूलाई धेरै खबरदार रहनुपर्छ । तिम्रो हौ साधारण, तिम्रोलाई पढाउने पनि बिलकुलै साधारण रूपमा हुनहुन्छ । तयसैले पढ्ने वाला पनि साधारण नै रहनु छ । नत्र शोभा दिँदैन । हामीले महंगा कपडा कसरी लगाउने? हाम्रो मम्मा-बाबा कति साधारण हुनहुन्छ तयसैले हामी पनि साधारण छौ । किन साधारण रहनु छ? किनकि वनवाहमा छौ नि । अब तिम्रोलाई जानु छ, यहाँ कुनै विवाह गर्नु छैन । उनीहरूले विवाह गर्दा कुमारी साधारण पहिरनमा रहन्छन् । मैला कपडा लगाउँछन्, तेल आदि लगाउँछन् किनकि विवाह घरमा

जानछन्। ब्राह्मणद्वारा विवाह हुन्छ। तिमी पनि विवाह घर जानु छ। रावणपुरीबाट रामपुरी अथवा विष्णुपुरीमा जानु छ। तयसैले यो वनवाहको चलन यस कारणले राखिएको हो ताकि कुनै पनि अभिमान देहको वा कपडा आदिको नआओस्। कसैको साधारण साडी छ, अरूले महंगो साडी लगाएको देखे भने खयाल चलछ। सोचछन्- यो त वनवाहमा छैन। तर तिमीले वनवाहमा रहँदा पनि अरूलाई यति उच्च ज्ञान देऊ, यति नशा चढेको होस्- उसलाई पनि तीर लागोस्। भाँडा माझदै गरदा वा कपडा धोइरहँदा कोही सामुननेमा आयो भने तिमीले तुरुन्त उसलाई बाबाको याद दिलाऊ। तिमीलाई नशा चढेको होस् र सादा कपडा लगाएर अरूलाई ज्ञान दिनछौ भने उसले पनि अचमम् मानछ, यिनमा कति उच्च ज्ञान छ। यो ज्ञान त गीताको हो र भगवानले दिनुभएको ज्ञान हो। राजयोग त गीताको ज्ञान नै हो। यसतो नशा चढछ? जसरी बाबाले आफ्नो उदाहरण दिनहुन्छ। समझ- मैले बच्चाहरूको साथमा कुनै खेल खेल्नको छु। कुनै जिज्ञासु सामुनने आयो भने तुरुन्त उसलाई बाबाको परिचय दिनछु। योगको तागत, योगबल हुनाले ऊ पनि त्यहीँ उभिनछ र अचमम् मानछ- यी यति साधारण, तर तागत यति धेरै! उसले केही पनि बोलन सक्दैन। मुखबाट कुनै कुरा निसक्दैन। जसरी तिमी वाणी भन्दा पर छौ तयसतै उनीहरू पनि वाणी भन्दा पर हुन्छन्। यो नशा मन भित्र हुनुपरछ। कुनै पनि भाइ बहिनी आए भने उनीहरूलाई एकदम विश्वको मालिक बनाउने मत दिन सक्छौ। भित्र यति नशा हुनुपरछ। आफ्नो लगनमा खडा हुनुपरछ। बाबा सदा भन्नुहुन्छ- तिमीसँग ज्ञान त छ तर योगको धार छैन। पवित्रता र यादमा रहनाले नै धार आउँछ। यादको यात्राद्वारा तिमी पवित्र बनछौ। तागत मिलछ। ज्ञान त हो धनको कुरा। जसरी विद्यालयमा पढेर एम.ए., बी.ए. आदि पास गरे भने फेरि पैसा तयसै अनुसार मिलछ। यहाँको कुरा बेग्लै छ। भारतखण्डको पराचीन योग त प्रख्यात छ। यो हो याद। बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ तयसैले बच्चाहरूलाई बाबाबाट शक्ति मिलछ। बच्चाहरूको भित्र रहनु परछ- हामी आत्माहरू बाबाका सन्तान हौं, तर बाबा जति हामी पवित्र छैनौं। अब बननु छ। अहिले छ लक्ष्य-उद्देश्य। योगद्वारा नै पवित्र बनछौ। जो अनन्य बच्चा छन्, उनीहरूले दिनभरि यही चिन्तन गरिरहनछन्। कोही आयो भने उसलाई मारग बताऔं, दया आउनु परछ, विचाराहरू अनधा छन्। अनधालाई लट्ठी समात्न लगाएर लै जान्छन्। यी सबै अनधा छन्, ज्ञान चक्रे छैन।

अहिले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, तयसैले सबै कुरा जानेका छौ। सारा सृष्टिको आदि मध्य-अन्त्यलाई हामीले अहिले जानेका छौं। यी सबै भक्ति मारगका कुरा हुन्। के तिमीलाई पहिला थाहा थियो- नरामरो नसुन, नरामरो नहेर... यो चित्र किन बनेको हो? दुनियाँमा कसैले पनि यसको अर्थ जानेका छैनन्, तिमीले अहिले जानेका छौ। जसरी बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, तिमी उहाँका बच्चाहरू पनि अहिले ज्ञानका सागर बनिरहेका छौ, नम्रवर पुरुषार्थ अनुसार। कसै-कसैलाई त धेरै नशा चढछ। वाह! बाबाको बच्चा बनेर बाबाबाट पूरा वरसा लिएन भने बच्चा बनेर के गर्यो! सधैं राती आफ्नो चारट हेर्नु छ। बाबा व्यापारी हुनुहुन्छ नि। व्यापारीहरूलाई हिसाब-किताब निकाल्न सहज हुन्छ। सरकारी कर्मचारीहरूलाई हिसाब-किताब निकाल्न आउँदैन, न उनीहरू सौदागर नै हुन्छन्। व्यापारीहरूले राम्ररी समझ्नुन्छन्। तिमी व्यापारी हौ। तिमीले आफ्नो नाफा नोकसानलाई जानेका छौ, सधैं खाता हेर- घाटा छ वा फाइदा छ? सौदागर हौ नि। गायन छ नि- बाबा सौदागर हुनुहुन्छ, रतनागर हुनुहुन्छ। अविनाशी ज्ञान रतनको सौदा गरन सिकाउनु हुन्छ। यो पनि तिमीले नम्रवर पुरुषार्थ अनुसार जानेका छौ। सबै चतुर (सुरुङ) बुद्धि छैनन्, एक कानले सुन्छन् फेरि अरकोबाट निसकिहालछ। झोलीको प्वालबाट निसकिहालछ। झोली भरिदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- धन दिएर धन कम हुँदैन। अविनाशी ज्ञान रतन हो नि। बाबा हुनुहुन्छ रूप-वसनत। उहाँको आत्मामा ज्ञान छ। तिमी उहाँका बच्चाहरू पनि रूप-वसनत हौ। आत्मामा ज्ञान भरिन्छ। आत्मा सानो छ तर तयसको रूप त छ नि। तयसलाई जानिन्छ, परमात्मालाई पनि जानिन्छ। सोमनाथको भक्ति गरछन् तर यति सानो सटारको कसरी पूजा गर्न सक्छन्। पूजाको लागि कति ठूलो लिंग बनाउँछन्। शिवलिंग छत जततिकै ठूला-ठूला पनि बनाउँछन्। हुन त सानो छ तर पद त उच्च छ नि।

बाबाले कल्प पहिला पनि भननुभएको थियो- यी जप, तप आदिबाट कुनै पराप्ति हुँदैन। यति सबै गरदागरदै तल गिरदै आउँछन्। सिँढी तल नै झर्छन्। तिम्रो त अहिले चढ्ती कला छ। तिमी ब्राह्मणहरू पहिलो नम्रका जिनन् हो। कहानी छ नि- जिनन्ले भन्यो, मलाई काम दिदैनौ भन्ने खाइदिन्छु। त्यसैले उसलाई काम दिइयो सिँढी चढ्ने र झर्ने। उसलाई काम मिल्यो। बाबाले पनि भननुभएको छ- यो बेहदको सिँढी तिमी झर्छौ, फेरि चढ्छौ। तिमी नै पूरा सिँढी झर्छौ र चढ्छौ। जिनन् तिमी हो। अरू कसैले पनि पूरा सिँढी चढ्दैनन्। पूरा सिँढीको ज्ञान पाउनाले तिमीले कति उच्च पद पाउँछौ। फेरि झर्छौ, चढ्छौ। बाबा भननुहुन्छ- म तिम्रो पिता हुँ। तिमीले मलाई पतित-पावन भन्छौ नि। म सर्वशक्तिमान, अलमाइटी हुँ किनकि मेरो आत्मा सदा १०० प्रतिशत पवित्र रहन्छ। म बिन्दु रूप ज्ञाता हुँ। सबै शास्त्रहरूको सार जान्दछु। यो कति अचम्म छ। यो आश्चर्यजनक ज्ञान हो। यसतो कहिल्यै कसैले सुनेको छैन- आत्मामा ८४ जनमको अविनाशी पारट छ। त्यो कहिल्यै मेटिदैन। चलदै आउँछ। ८४ जनमको चक्र घुम्दै आउँछ। ८४ जनमको रिकरड भरिएको छ। यति सानो आत्मामा यति धेरै ज्ञान छ। बाबामा पनि छ र तिमी बच्चाहरूमा पनि छ। कति पारट खेलछौ। यो पारट कहिल्यै मेटिदैन। आत्मा यी आँखाले देख्न सकिँदैन। छ बिन्दु बाबाले पनि भननुहुन्छ- म यसतै बिन्दु हुँ। यो पनि तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझ्ने काछौ। तिमी हो बेहदको त्यागी र राजर्षि। कति नशा चढ्नुपर्छ। राजर्षि बिल्कुलै पवित्र रहनुपर्छ। राजर्षि हुनुहुन्छ, सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, जसले यहाँ राजाई पराप्त गरछन्। जसरी अहिले तिमीले गरिरहेका छौ। यो त बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी गइरहेका छौ। खिचै याको सटीमरमा बसेका छौ। र, यो पनि जानेका छौ- यो पुरुषोत्तम सगमयुग हो। जानु पनि अवश्य छ- शान्तिधाम हुँदै पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा। यो सदैव बच्चाहरूको बुद्धिमा रहनुपर्छ। जब हामी सत्ययुगमा थियौं, त्यतिबेला कुनै खण्ड थिएन। हाम्रो नै राज्य थियो। अब फेरि योगबलद्वारा आफ्नो राज्य लिइरहेका छौं किनकि समझाइएको छ- योगबलद्वारा नै विश्वको राजाई पाउन सकिन्छ। बाहुबलले कसैले पाउन सक्दैन। यो बेहदको डरमा हो। खेल बनेको छ। यस खेलको ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ। सुरुदेखि लिएर सारा दुनियाँको इतिहास-भूगोल सुनाउनु हुन्छ। तिमीले सूक्ष्मवतन, मूलवतनको रहस्यलाई पनि जानेका छौ। स्थूल वतनमा यिनको राज्य थियो अर्थात् हाम्रो राज्य थियो। तिमीले कसरी सिँढी झर्छौ, त्यो पनि याद आयो। सिँढी चढ्नु र झर्नु- यो खेल बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ। अब बुद्धिमा छ- कसरी यो विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ, यसमा हाम्रो हीरो, हीरोइनको पारट छ। हामीले नै हार खान्छौ र फेरि जित्छौ, त्यसैले नाम राखिएको छ हीरो, हीरोइन। अचछा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अहिले हामी वनबासमा छौं, त्यसैले धेरै साधारण रहनु छ। देहको वा कपडा आदिको कुनै पनि अभिमान राख्नु छैन। कुनै पनि कर्म गरदा बाबाको यादको नशा चढिरहोस्।

२) हामी बेहदको त्यागी र राजर्षि हौं- यसै नशामा रहेर पवित्र बन्नु छ। ज्ञान धनले भरपुर बनेर दान गर्नु छ। सच्चा-सच्चा सौदागर बनेर आफ्नो चारट राख्नु छ।

वरदान:- यादको सरच्चा लाइटद्वारा वायुमण्डल बनाउने विजयी रतन भव
सेवाधारी आत्माहरूको निधारमा विजयको तिलक लागिसकेको छ नै तर जुन स्थानको सेवा गर्नु छ, त्यस स्थानमा पहिला नै सरच्चा लाइटको किरण दिनु पर्छ। यादको सरच्चा लाइटद्वारा यसतो वायुमण्डल बन्छ, जसद्वारा अनेक आत्माहरू सहजै समीप आउँछन्। फेरि कम समयमा हजार गुणा सफलता मिल्छ। यसको लागि दृढ संकल्प गर- म विजयी रतन हुँ। हरेक कर्ममा विजय समाहित छ।

सलोगन:- जुन सेवाले स्वयं वा अरूलाई डिस्टर्ब गरछ त्यो सेवा, सेवा होइन बोझ हो।

